

Glosa notabilis.

mei meo mea mee mee. (has tres distinguit) Dicit q̄ has tres declinatōnes p̄dictas distinguit donat̄ sufficienter: s̄ quartā declinatōne nō p̄t donat̄: q̄ nō facit mētionē de p̄nōibus gēralib⁹ q̄ in cōi vsu sunt duo. I. nostras et vias. Et p̄nomē quartē declinatōnis mittit gr̄m fr̄c̄m in atis et dicit i atis vt n̄ras n̄fratis n̄strati. (Quarta quidē terne). ¶ Dicit q̄ quarta declinatōnis p̄nois ē s̄tita tertie declinatōis nois: q̄ ambe h̄nt is in gr̄o et dō. Itē tria sunt p̄noia prime declinatōis: et quōs scēde declinatōis: et quinḡs tertie declinatōis: et duo sunt quartē declinatōis. vñ. Sūt tria prime: sed solū modo quinḡs scēde. Tertia quōs tenet inflectio: sed duo quarta.

Sequit̄ sc̄dm caplin. De nomib⁹ heteroclitis

Hec tibi signabis q̄ declinās variabis
¶ Istud ē sc̄dm caplin in quo autor intēdit determinare de noib⁹ heteroclitis. Et d̄t q̄ debem⁹ si gnare noia heteroclitā que vario mō declinānt. ¶ Querit̄. q̄ ē cā ordinis istī caplini ad p̄cedēs caplin. Solo cā ē hec: q̄ simplex et vni for me ē an̄ multiplex et difforme: vel q̄ regulare ē an̄ irregulare. S̄ in p̄cedēti caplo autor defm̄savit de dōmib⁹ vni formit̄ et regularit̄ declinabilibus: h̄ nō determinat de illis dōmib⁹ q̄ difformit̄ et irregularit̄ declinānt et variant̄ penes ḡra et declinatōes. ¶ Arguit̄. Pars ē an̄ totū: sed nomia heteroclitā h̄nt se p̄ modū p̄tis in accidētib⁹ gr̄amticalib⁹: q̄ noia heteroclitā in s̄ri numero sunt vni⁹ ḡris vel declinatōis: et in plurali numero sūt alteri⁹ ḡris vel declinatōis. Solutio hoc est verū: s̄ q̄ noticiā ab illis dependet sicut p̄uatio ad habitū: ideo nom̄ regulariū noticiā p̄cedit. in s̄ri numero ē ḡ fei in plurali numero est ḡ neutri

Pascua sola datur: sed pascua plura dabuntur.

¶ Dicit q̄ hoc nomē pascua in s̄ri numero est ḡ fei et p̄me declinatō. vt hec pascua pascue. sed in pl̄i nu. ē ḡ neutri et scēde declinatōis vt pascua pascuorū. Et sic p̄z q̄ ē heteroclitū ḡne et declinatōe simul. Et reperit̄ etiā in plurali numero in fem̄ino ḡne et p̄me declinatōis: vt p̄z Ezech. xxiiij. Insus per et reliquias pascuarū vestrarū conculcatis pedibus vestris. in singulari numero in plurali numero .i. zizanie

Est zizania sunt zizania: plura neq̄

¶ Dicit q̄ hoc nomē zizania in s̄ri numero est ḡ fem̄ini. et p̄me declinatō. et in plurali numero est ḡ neutri: et scēde declinatōis: vel etiā ḡ fem̄ini: et p̄me declinatōis: vt Nō hec zizania zizanie. Et pl̄ Nō hec zizania zizamorū. Vel E pluralit̄ Nō hec zizanie zizaniarum in plurali numero balneas balnea i s̄ri numero balneum

Balnea dic vel eas: ea nō prius: sed cum das

hoc nomen amigdala amigdalit̄

Sic et amigdala dic: la fruct⁹: lusq̄ fit arbor

¶ Dicit q̄ hoc nomen balneū in s̄ri numero est ḡ neutri: et scēde declinatōis: et in plurali numero est ḡ fei p̄me declinatōis: et etiā ē ḡ is neutri et scēde declinatōis: vt Nō hoc balneū balnei. Et pl̄ Nō hec balneū balnearum. Vel balnea balnearū. Et eodē mō declinat̄ amigdalū vt Nō hoc amigdalū amigdalī. Et pl̄ Nō hec amigdale amigdalrū: et amigdale amigdalorū: s̄ inuenitur hec amigdalus p̄ arborē: sed amigdalū capit p̄ s̄ri

De nominibus heteroclitis

ett: inuenit etiā hec amigdala le: tam p fructu q̄ pro arboze.
in singulari numero in plurali numero

Delitium tibi sit: mihi semper delitie sint
in singulari numero in plurali numero

Hoc epulum comedis: epuleq; parantur amicis

¶ Dicit q̄ delitium in singulari numero est ḡnis neutri: ⁊ sc̄de declinatio nis: ⁊ in plurali numero est ḡnis feminini ⁊ prime declinatiōis. Similiter hoc nomen epulum: ⁊ sic sunt heteroclitā ḡne et declinatiōe simul **¶** Arguitur. Sunt plura nomina heteroclitā genere ⁊ declinatiōe simul q̄ p̄ dicta ser: ḡ autor est diminutus. An̄s pbatur de istis noibns andria coz locasia neomenia trisega topica dialectica ⁊c. q̄ sub feminino ḡne scientias in singulari numero significat: in plurali sub neutro ḡne sc̄ant libros istarum scientiarum. Dicendū s̄m quosdā q̄ comprehenduntur sub istis duobus in textu positis. Sed melius est dicendum q̄ autor nō determinat ḡ istis non: nibus sufficienter simpliciter loquendo: tñ q̄tum ad intelli gentiam inuenim s̄m q̄ sentire possunt determinat sufficienter de eis.

in fri numero i mas. ge. in neutro ḡne
Est locus: atq; loci sunt artes: sunt loca terre

in fri n̄ero in mas. ge. in neutro ḡne
Est iocus atq; ioci: sunt et toca plurima genti

hoc nomen iungatur hoc nomē p̄ez n̄ez sup. p̄dictoz noim.

Balticus addatur: filium plurale sequatur

¶ Dicit q̄ hoc nomē loc⁹ i fri nu. est ḡ mas. s; in ph̄ aliqñ ē ḡ mas. ⁊ aliqñ ḡ neutri: q̄ qñ ē euidēs regula artis dialectice: tūc i plurali nu. ē ḡ mas. s; qñ ē sup̄sties terre: tūc ē ḡ neu. vt p̄ in textu Et eodē mō declinat̄ illa duo noia iocus et balticus. Et similiter declinat̄ hoc nomen filū in plurali numero. Sed in singulari numero est generis neutri tantū.

in singulari n̄ero i. nauis sup. in plurali n̄ero

Carbasus vna ratis: sed carbasa plura videbis

hoc nomen sup. in declinatōe illa duo nomina

Arbutus ē similis: huic intuba p̄gama iungis.

¶ Dicit q̄ nomē carbasus in fri nu. ē ḡ sei: ⁊ in plurali nu. ē ḡ neutri. Et e: dē mō d̄it declinari ista tria nomina s; arbutus intubus ⁊ p̄gamus

in fri numero

in plurali n̄ero

Qui celum seruit: celos et cuncta creauit

in fri n̄ero

i plurali nu. in fri n̄ero

in plurali n̄ero

Sic rastri rastro: porriq; facit tibi porros.

¶ Dicit q̄ ista nomina. s. celi rastri ⁊ porri in fri numero sunt ḡnis neutri: et in plurali numero sunt generis masculini.

in singulari n̄ero

in plurali n̄ero

dicitō

Frenum detur equo: frenos et frena teneto

hoc nomē

declinas

hoc nomē

hoc nomen

Sic claustrum formas filū pariterq; capistrum

b. iij

De nominibus heteroclitis.

vero: qz inueniunt qdā noia q̄ deficiūt in nūero: vt vulg^o: vel in aliq̄b^o ca
sibus vt nec^o. vñ^o. Jtis octo modis heteroclitia nomia ponis. Celum vas: e
pulu caro: iouis: vis loca: laur^o: z b^o heteroclitū ab heteron qd̄ ē variū z cli
sis iſlectio q̄si varia iſlectio noim. Itē heteroclitū inuētū ē solū vna de cā. s.
vt ars imitaret naturā: qz ars imitatur naturā in quātū pōt: s; sic est i na
tura q̄ in toto vniuerso inuenim^o qdā entia indisposita z difformia: qdaz
deficiētia in q̄busdā mēbris: z qdā supabūdātia in mēbris: gētiā in arte
erūt qdā noia difformia. s. irregularia: vt qdā deficiētia in ca sua vel i nume
ro: z qdā supabūdantia vt satis dictū est. ¶ Pascua est nutrimentū vel lo
cus in quo aialta bruta pascunt: S; pabuiū feat nutrimentū hoim. vñ. pa
bula da sorijs sed pascua nō nisi bruta: Itē grecis. b^o. pabula sunt hois:
sed bruti dic aillis. Pascua nō tñ his diuersificat origo. Et ambo veniūt a
pascuis ere. i. nutrire. teu. voeden. ¶ Zizania teu. ynkruyt: ē herba inutil:
creſcēs in segetib^o. Et b^o: alio noie lolū vel git siue nigella. vñ Buto. Bis
duo zizania lolū git siue nigella. Ut qdā dicit vñā rem fcaubunt. Et zi
zania ponit qñq; p discordia. vt ibi. Nolite feminare zizania inf frēs. vñ^o.
De supueniēs zizania seminet hostis frontib^o impruntur mystica forma
cruis. ¶ Balneū teu. eyn badt. In balneare teu. baden. vñ^o. Balnea cor
nici nō p sunt nec meretrici. Nec meretrici munda: nec eorum alba fit vnda
¶ Amigdalus ē qdā arbor cui^o fruct^o b^o: amigdalū. Etā repitur amigda
lus p fructu seu arbore hec em arbor alias arbores pcedit in floze seq̄ i
pducendo fructū. vñ^o. Sunt natura pira sic^o amigdala mora. ¶ Delitū. i.
delectatio teu. yvolust: z venit ab illo h̄bo delectoz aris. i. leto: siue gau
deo. ¶ Epulū. i. cibus teu. spyse. z p̄cipue feat vñū gen^o cibi. S; epule arū
feat plura z diuersa genera cibozū. Et ponit qdā dñitā inter epulū z efcā
vñ^o. Esca volatiliū cib^o ē: epulūq; virozū. Duozūq; dapes: firmat sic iſi
dorus esse. Cenaq; prudentū: cōu. uis dic sotozū. Sanozūq; cib^o: generale
cibaria dicas. ¶ Loc^o ē equocū. Primo ē idē qd̄ habitudo ad locatū. et sic
qdā loc^o b^o: cōis q̄ sez plura corpora locata cōtinet. Alius b^o: loc^o p̄pū^o q̄ sez
vñū corp^o locatū cōtinet. Secdo locus ē ania. vñ p̄s. De^o in loco sc̄to suo. i. in
aia setā. Tertio ē cā vel occasio. vñ apls. Nolite locū dare diabolo. i. occas
sionē vel causam temptadi. Quarto feat oportunū tempus. Vñ vetula ad
p̄āphilū. Cū locus affuerit te p̄cor esse virū. i. cū oportunū tēpus affuerit
Quinto ē regula nō fallēs. i. euidēs p quā pbat argumentū: et sic loqmur
de locis in topicis. z sic dicūt artes. Sexto locus ē vltima supstities corpo
ris locātis siue cōtinēt: in se locatū. hāc expositiōez hui^o nois locus talit
inuenim^o declaratā in Joh. de gar. vñ^o. Est hitudo locus: aiam: causa dat
oportet. Regula nō fallens sic cōtinet atq; locatū. Itē a locus venit locul^o
qd̄ etiā ē equocū. vñ^o. Est locuz: bursa parū loc^o z libitina. ¶ Focus. i. bur
do teu. schymppf. vñ Esopus. Dulcius arridēt seria picta ioc^o. i. opa vl ver
ba seriosa mixta cū iocis delectabiliora sunt q̄ sine iocis: z hoc ppter rix
as q̄ qñq; sequūt h̄ba iocosa: q̄ qdā ponūt hūc h̄sum. Absit rixa iocis: mur
mur appelle iocosis. ¶ Balteus fm hūg. z Bitonē b^o: cingulus militaris.
b^o: cōiter capit p quolibet cinctorio. vñ^o. Baltea laxabis ad mensam quā z
dū meabis. Ne sedas meste: nec d: soluas inhoneste. ¶ Carbasus ē vestis
tenuis vel velū nauis. Et b^o: a careo es ere: z basis fūdamentū: qz velū na
uis caret fūdamento in inferiori pte. vñ^o. Carbasus ē vestis tenuis velū q̄q;
nauis. ¶ Arbutus ē qdā arbor cuius fructus b^o: arbutū. Et patet q̄ arbu
ta oum in plurali numero si significat indifferenter arbores vl fructus illa
rum arborum: Ergo male quidam dicit sic: Arbuta qui tibi dicit fructum
fcabit. huic tñ dicto p̄cordat. Grecis. dicēs. Arbuta plurae. Nōm fructus
tenet omne. Arbuta ni fallar sunt fructus et arbutus arbor. In tubus teu

Nota

Pascua

Zizania

Balncum.

Amigdal^o.

Delitium

Epulum.

Locus

Focus.

Balteus.

Carbasus.

Arbutus

Glosa notabilis

Arguitur. **Arguitur.** **Arguitur.** **Arguitur.** **Arguitur.**

is ui: hoius hoi: vel ortus ui etc. **Arguitur** sunt plura nota in dicitur sede vel quarte decl. qd hinc in textu enumerant: vt surdus arcus etc. Ddm fm qd dicit qd comprehendunt sub tribus ultimis: qd p diuersis scatis sunt sede vt qd te declinatōis. **Contra.** Alexander pmissit docere nouellos clericulos. Sed hoc est iuuenibus ignotū. qd alexander qui est instructor iuuenū meri to hoc exprimeret. Ddm qd spūis ipse nō exprimat hoc formaliter: tñ suū file bñ exprimit: et hoc lector huius libri puulis notificabit in pta eoz capacitatē **Arguitur.** **Arguitur** **Tumultus** ornatus qstus victus etc. sunt etiā sede vt quarte decl. et tñ de illis alexander nō facit mētionē: ergo est dūminut. Ddm qd apud nos sunt ysitata sub qra declinatōe tñ: lz apud ātquos grāmaticos ali qñ reperiant sub scda declinatōe. Sed hoc nō debet imitari apud nos. .i. suis compositis.

Is vel us ista suis dices dare compositiuis

sincerus subiugus sublimus magnanimus icolumus iermus imbecillus
vel ris vel gis vel mis vel mis vel mis vel mis vel mis

Lera iugum lunus animus colus arma bacillus.

enormus eneruus effrenus declinus
vel nis vel vis vel nis vel nis.

Lū norma neruum cū freno collige diuum.

Edict qd cōposita ab illis noibus in textu positis pnt terminari in isvel i us. Tñ vñs quorundā magis habet is: et quorundam magis habet us hoc nomē sup. declinatōem pñs numerus sup. declinatōez

Vas vasis ternam tibi dat: plurale secundam

Edict qd hoc nomē vas vasis in fri numero est tertie declinatōis: et in plurali nomē est sede declina. vt nō hoc vas grō huius vasis: dō huius vasis etc. Et pñ. Nō hec vasa. grō huius vasis: dō huius vasis etc. Vas vasis teuf. ein vas. Et differunt vas vasis et vas vadis vt supra seruant hoc nomē hoc nomen

Pluralem numerum retinent es atqz metallus

.i. p alia nomina metalloz pluralis numerus

Raro per reliqua dabitur plurale metalla

Edict autor ponit regulam de nominibus metallorum dicens. qd tñ ista duo nomina scilicet es et metallum habent pluralem numerum: et omnia alia nomina significantia metallum raro habent pluralem numerum: vt aurum argentum plūbum stannū cuprum. **Arguitur.** Nomina metallorum habent pluralem numerum ergo etc. His probatur in hac orōne. Iste abundat multis argentiis. multis stannis. Equus subferratus est duobus ferris. Decidunt qd quando capiunt p metallis: tunc carent plurali numero: sed si capiuntur p rebus factis ex eis tunc habent pluralem numerum. ista nomina liquorem significantia.

Equos vnda fretū mare melqz latex aqua vinū

ista nomina pluralē numer. tenent

Pocula fons flumen fluuius pluralia seruant

sup. nota sup. numerum seruant .i. noia scantia humorem

Letera pluralem retinent humentia raro

De nominibus heteroclitis.

regula. i. de rebus vendi
tis p mēsuram

.i. reb⁹ vendi-
tis p pondus.

Lex mensuratis tamen et pensis datur ista

Hic ponit regulā d noib⁹ hūorē scātib⁹ dicēs: q noia in textu postta va-
riant tū in fri nūero q̄ in plurali. Sz alia noia hūorē scantia nō hnt plu-
ralē nūerū vel raro: vt oleū lac ceruissia &c. Et hęc regula rātū datur de
noibus scantib⁹ res hūidas q̄ vēdunt p mēsurā vel pōdus. Et ergo exclu-
dunt ista noia pluua gutta ros stilla salina &c. **Arguitur** Sūt multo plu-
ra noia hūorē scantia q̄ hic enumerant: q̄ tñ hnt pluralē numerū: vt iber:
ros pūna &c. ergo terr⁹ est insufficiens. Dicendū q̄ ista regula intelligit̄
de nominib⁹ humore scantibus qui vendit̄ p mēsurā vel pondus: et hoc
specificat ille textus. Lex mēsuratis tamen et pensis datur ista.

ista nomina

Ordea frumenta faba menolesq; citrulli.

sup. pluralē numerū

ista nomina

His plurale damus: sic dant far pisa lupinus.

.i. alijs noib⁹ femina scantibus pluralē numerū

Raro feminibus alijs plurale tenemus:

Hic autor ponit regulā de noibus feminū dicēs: q̄ illa noia in textu po-
sita femina scantia variant̄ in plurali nūero. Sed alia preter hęc raro ha-
bent pluralem numerū: vt siligo auena triticū &c. **Arguitur** adhuc plura no-
mina sunt que carent plurali numero: de quibus autor nō facit mentionē
patet pmo de nominib⁹ colorū vt lasurū cenobiū. Secō nomina specifi-
ca pannorū vt scarlatū. Tertio nomina scantia liquores vt cepū glutens
butyrum. Dicendum q̄ comprehendunt̄ sub istis.

pluralē nūerū

sup. nomina
sup. declinatio

Raro plurale dat quinta tibi: nisi sint hec.

ista nomina

Res pariterq; dies acies facies speciesq;

ista nomina

Progenies et maneries dic materiesq;

Dicit q̄ nomina dñte declinatōis raro hnt pluralē numerū: vt fides:
spes: nisi ista q̄ ponunt̄ hic in textu: q̄ illa habent pluralē numerū
pluralē numerū illa duonomina

Raro plurale vult pax et sanguis habere

Dicit q̄ ista duo noia. s. pax et sanguis raro hnt pluralē numerū. Et dicit
notant̄ raro: q̄ aliqui inueniunt̄ sanguinib⁹ in p̄i numero: vt in euangelio
Qui nō er sanguinib⁹ &c. et in ps̄. Libera me de sanguinibus &c.
noia neutri ḡ sup. in neutro illa duo nomina

Neutra facies sine plurali vulgus pelagusq;

Dicit q̄ ista duo noia vulg⁹ pelag⁹ sūt neutri ḡ: et carēt p̄i nu. et si qñ re-
periant̄ i p̄i nu. tūc sūt mas. ḡ. **Arguitur** Sūt m̄tro pl'a noia carētia p̄i nūero
q̄ h̄ i ter. ponūt̄: q̄ tert⁹ ē insufficiens: p̄ pmo d noib⁹ mas. ḡ. vñ⁹. Aer sol pōs-
tus cū mūdo sūt: et ether. Cū fumo sūt sanguis cū puluē lun⁹. hęc marib⁹

Glosa notabilis

banf. nec pli sotiant. p3 scbo d noib9 sei g9. vñ. f. ama fames lax vita fcs
 par glia tellus. Atq3 salus labes sitis hum9 atq3 lues mors. Indoleat so
 boles pleq3 inueta iuuet9. p. predict9 addes tabelq3 senecta senectus per se
 femica pli nec sotiaa. p3 tertio d noibus neu. g9. vñ. Pus7 opus feni9 sei
 mana lutu9 q3 scenu9. Leru9 phasq3 nephas tabi vir9 q3 solu9 ver Nil nihil r
 nihilu9 pl'alibus ista carebut. Ddm q9 noia maf. g9 cõphedũ sub ly an gius
 sanguis: r noia sei g9 sub par: r noia neutri g9 sub vulgus et pelagus.
a tellus ab humus. i. pluralẽ numerum

Nescio telluris vel humi plurale geluq3.

Dicit q9 ista nomina tellus humus r gelu carent plurali numero.
 Nequit hoc nomẽ regule regula declinari

Nescit ador nozme cõtraria nozma moueri

Dicit q9 hoc nomen ador neutri gñis est indeclinabile. ppter repugnan
 tiam duarum regularium. Vide in expositione vocabuli.
 .i. sine casu neutri g9 ista nomina

Aptota neutra tene: r phas itq3 nephasq3.

Dicit q9 ista nomina in textu posita sunt neutri g9: et aptota. i. sine cas
 su. q3 nõ variantur de vno casu ad alium.
 sup. casum facit hoc nomẽ in abltõ

Obliquum de se non format fors nisi forte

Dicit q9 hoc nomen fors sei g9 nõ format aliquẽ obliquũ de se nisi forte i
 abltõ. Item alia nomina habentia solũ abltũ sub isto cõprehenduntur ve
 spons sponte virns viru r c.

Tabes declino: nec tibi dat nisi tabo

Dicit q9 hoc nomen tabes declinatur per omnes casus: vt ntõ hec tabes
 Siõ huus tabis: Dtõ huic tibi r c. sed hoc nomen defectiuum tibi nõ ha
 bet aliquẽ casum nisi tabo in dtõ et abltõ
 hoc nomẽ sup. declinatõ .i. solũ in pli numero

Ilia declina tibi tertia: nec nisi plura.

sup. tertia declinatõ illa nomina

Ipsaq3 plurales declinat menia manes

Dicit q9 ista nõia ilia menia manes sunt tertia declina. r plis numer9
 declinentur hoc nomen i pli numero tñ hoc nomen

Dicamus proceres pluraliter atq3 penates,

in plurali numero ista nõia cõsiderani

Nec nisi plurali tenebras aut exta notavi.

ista nomina addas

Arma vel insidias artus sponsalia iungas.

Diuitas nuptias induciasq3 minasq3.

Arguitur Dicit q9 nõia i textu posita carẽt fri numero: q3 variãt pli tñ: r hoc fm
 fm vsum. **Ab.** Sunt pl'a nõia q carẽt fri num. q h numeratur. g r c. Et
 plam de masculino: vt alpes faces. De fem. vt illecebre decime exeqe **De**

De nominibus heteroclitis

neutris vt gentilia virilia &c. Solutio cōprehenduntur sub istis.
i pī nūero .i. declinat in fri nūero declinat

Forma mutatur: sed cornu non variatur

de istis noibus regulā tenebis

De genibus veribus normā seruabis eandem

¶ Dicit q̄ ista nomina cornu genu & veru nō variant in fri numero q̄ in plurali declinantur p̄ variatōem terminorum.

de istis noibus .i. q̄ carent nō & vtō fris nūeri.

De nece deq; p̄ce dic q̄ rectis caruere

hoc nomen iunge illū abltm̄ sup. dōnibus.

Primis: atq; dapem sotia vice iungis eisdem

¶ Dicit q̄ ista noia in textu posita carēt primis rectis. i. nō & vtō fris nūmeri: et illis sotia dapis et viciis quia etiam carent primis rectis in nō in actō in abltō pluralem numerum.

His vi vimq; dabit: totū plurale tenebit

¶ Dicit q̄ hoc nomen vis hz solū ntm̄ actm̄ & abltm̄ in singulari numero: sed in plurali declinat per omnes casus. Vide circa vocabula.

hoc nomē in fri numero in gto singulari

Plus pluris neutro: nec dat primo nisi pluris

in plurali nūero .i. oēm est gñs omnis

Lasum pluralē dat quēlibet: et genus omne

¶ Dicit q̄ plus est neu. ḡ in singulari numero: & hz pluris in gto. Sed in p̄i numero est ḡ. ois: & declinat p̄ omnes casus. ¶ Plus habet quinq; casus in singulari numero. ḡ rē. Hīs p̄bat. qz plus d̄: in nō et vtō: & pluris in gto. Dōm q̄ textus itelligit q̄ ad diuersas terminatōes q̄s solū hz in duobus casibus. ¶ Contra. Nō d̄: pluris in nō s; i gto: qz dicit text⁹ (nec dat p̄mo nisi pluris) S; p̄ p̄mū itelligit nūs. ḡ rē. Dōm q̄ p̄mo capis hic aduertat: vel si capiat nominalit tūc gñs dicitur p̄mus inter oblique

¶ Laur⁹ ri: vel laurus us ui: vel laurea est quedā arbor q̄ nunq; vīditur: te deponit: ex ei⁹ folijs et ramis fiunt corone q̄bus victores solēt coronari in signū laudis. Itē laurea capis etiā p̄ corona facta ex lauro. Itē quōdā dicebat laudea: s; mutata d̄ ui r dicit laurea. fm̄ hugui. & Britonē. Quercus p̄z supra.

¶ Pinus ē arbor q̄ alio noie d̄: picea: qz desudat picē. Pinū dicit fruct⁹ hui⁹ arboris. Pina est fames. S; pinna est sup̄ma pars turris acuta vt ecclesie. Etia est acuta ps in dorso pisciū. vñ⁹. Pars piscis pinna vel tēpi ps sit acuta. Pina fames: pinus arbor: pinū q̄s fruct⁹.

¶ Cornus p̄z s. ¶ Ficus fecit arborē vel fructum arboris: & hz pla fcata vt p̄us patuit. Et ē otrouerfia inē brāmaticos de hoc noie ficus. vñ Sereif. Est ficus morb⁹: est ficus fructus & arbor pro tribus est quarte: genus est variatio patris. Dicitur hic ficus p̄ morbo pro reliq; hec. Ex his p̄sib⁹ vult Sereif. dicere: q̄ ficus p̄ omnib⁹ tribus fcatis est quarte declinationis: & q̄ gen⁹ eius solū variat Alj dicit q̄ ficus quādo significat morbū est solū scde de

clinationis: & propter hoc Sereif recitat p̄uscianum qui etiam recitat Cecilianum in isto versu dicens. hic p̄uscianus ait dicens ad cecilianum.

Cuz dixi ficus: rides quasi barbara verba. Et si ficos. Ceciliane iubes. Di-

am⁹ has ficus quas scimus in arborē nasci. Dicimus sic⁹ ceciliane tuos.

Arguit

Replia

Laurus

Pinus.

Ficus

Glosa notabilis

Cholus

Itē Alexander magis videt seq̄ cecilianū q̄ alios vt̄ ptz̄ in textu. Et dicitur sic a secundū: q̄ illa arbor tā fecūda ē q̄ bis aut ter fructificat in anno. **Cholus** i. mas. gr. ē aliq̄d intestīnū p̄ q̄d fluit egrediētes. In colico a un. i. paries illā infirmitatē q̄ dicitur cholica: puenēs ex v̄tositatib⁹ retentis. **Cholus** venit cholera. i. effusio fellis. Et cholera est vnus humor de quatuor humorib⁹ in corpe existētib⁹ q̄ sunt sanguis: cholera: flegma et melancolia. **Itē** melancolia dicitur colera nigra. In melancolicis in q̄ dicitur melancolia: sic cur cholericus in q̄ dicitur cholera: flegmaticus in q̄ dicitur flegma. **Item** col⁹ us ui. seu col⁹ li sine h⁹ dicitur rota feminarū seu instrumentū q̄ femine nēt vñ. Est intestīnū cholus hic: colus hec mulierū. **Itē** est dicitur inter colo is ere: r̄ colo as are: r̄ colo abli casus ab his noib⁹ colus r̄ colū. vñ. Rus colo: filo colo: liquētia colo. Et est sensus ego colo. i. aro rus: filo. i. fila colo. i. tali instrumento: r̄ colo. i. distillo: liquentia. i. humida: colo. i. tali instrumento. **Itē** colū r̄ colariū dicitur instrumentum p̄ q̄d res humida fluit scz multum lac seu limum. vñ. fert ancilla colū penetrat res humida colum.

Penus

Donus eyn hui⁹ ptz̄ s. **Itē**. Est vnus hec leta semp̄ q̄q̄ pane repleta. **Penus**. i. cellariū ptz̄ s. **Cātus** vnus ui. est modulatio vocis. Cātus t̄ ē curuatura ligni cui radij transeūtes a rota insignitū: q̄d lignū calcat ter rā. Et sic similitudinarie frustū panis dispositū ad modū illius ligni dicitur catur. vñ. Est vocū cāt⁹: ē curuatura rotūda. Est frustū panis curuatum sit tibi cātus. **Do** p̄mo quartā: reliq̄s donādo secundā. **Cer⁹** ptz̄ s. **Or⁹** us in idē ē q̄d ascensus vel natio. Sz hor⁹ t̄ est loc⁹ vbi crescit olera. vñ. Natio t̄ns out⁹ hor⁹ t̄i p̄creat olus. **Itē**. **Or⁹** tus solis: hor⁹tus t̄i p̄creat ol⁹. **Item** hec noīa ponit Grecis. sub certo nūero. vñ. Noīa bis d̄ns sunt q̄rte sine sc̄de. Laur⁹ cū quere⁹ penus r̄ cornus domusq̄. Et colus r̄ ficus cātes v̄i cerus r̄ ort⁹. Nūq̄ p̄mū sūū: sz mutāt vltimū sensū. **Itē** ē ista noīa in istis duob⁹ s̄sibus p̄teta sunt diuersarū declinationū. sz q̄ ponūt in p̄mo s̄su manēt eiusdē fecari. Sz v̄tra posita in vltimo s̄su mutāt sensum s̄m aliā r̄ aliā declinationē. Et p̄t̄ ibi intelligi specus sub penus. **Cera** iugū limus. Sincerus a un: r̄ hic et hec sinceris et hoc re. Et dicitur a cera q̄d ē grossum remanēs ex fauo mellis teu. v̄vachs: r̄ sincer⁹ dicitur sine cera. i. sine immūdicie r̄ flexibilitate seu mollicie: r̄ idē ē q̄d p̄stans v̄l firm⁹ purus et sine vitio. vñ. Sinceris v̄l rus: caput atq̄ notat bñ firm⁹. Cōstans nō fragilis: nō flexibilis neq̄ mollis. Et ideo mūdus pur⁹ q̄q̄ nec viciosus. Et sic dicit hugo. q̄ siue declinet penus sc̄daz declinationē siue p̄net r̄ t̄iā semp̄ p̄ducit mediam syllabā. Sed buto dicit q̄ a noīe cera dicitur sinceris vel sincerus media p̄ducta: et ab hoc noīe caries ei: q̄d est idē q̄d putredo dicitur sinceris vel sinceris media correpta p̄ eodem significato. vñ. Sincer⁹ a carie: sincerus sit sine cera. Et huc dicto p̄cordat Grecista dicens. Res ē sincera res sinceris est q̄q̄ dicta. Et cū p̄dictis sincere signat idē. Diuersum t̄n est istis ab origine semper. huic caries: huic cera caput purum sit v̄trumq̄. **Item** Catholicon dicit q̄ semper media debet p̄ducī: et q̄ nō dicit sincerus q̄si sine: cera vel sine carie p̄ cōpositionē: sed solum p̄ etymologiā componit a sin q̄d est con: r̄ cere q̄d ē salū: r̄ dicitur sincer⁹ q̄si ex toto salū r̄ sine macula. vñ. Res ē sincera: res sinceris q̄q̄ pura. vñ. **Orati⁹**. Sincerus nisi vas q̄c̄d infundis arefcit. vñ. **Virgili⁹**. Subiecit sincere foramis nibusq̄ liquat. **Cingū** ē equocū. **Primo** fecat colles mōtiū. Sc̄do fecat antenas navi. **Itē** antēne arū vel antēna antēne s̄t lignū transuersus in sumitate veli p̄ q̄d cū ceteris chordis velū dirigit ad altitudinē mali. **U**l dicitur funes nauis q̄d velū s̄git. **Tertio** s̄t viculū l foramē circūdāscollū: q̄d alio modo dicitur colūbar vt̄ ibi. **Colūbar** colli viculū: colliq̄ foramē r̄ sic capis s̄t itū dicitur p̄ illo q̄d appōit collū boū vt̄ s̄t trahat curp̄ seu ararū. Sūt iuga nō

Ortus

Sincerus

Iugum

De nominibus heteroclitis.

tis: sunt iuga nauis: sunt iuga colli. **Ite:** Colles antenos columbar scabit
Item iuger eris: v' iuger eri. est spatium terre quod vnum aratrum in die pot arari.
 s. ducentorum et quadraginta pedum in longitudine etc. In hic et hec iugis et
 hoc iuge. i. phennis perpetuus et pfeueras. S; iugis e onns quod portat bos
Ite iugis corripit pumam. S; iuger et iuge pducit. vñ. Iuge terra: iugum
 fert bos: s; iuge perheine. **Ite** hic et hec phennis et hoc ne. i. ppetus. Et d;
 a per et ann. **Ite** Exps e iugi veneris nequeo pce iugi. Ibi pnu est grus a
 iugis: Scdm e abltis a iugis. **Ite** a iugis venit bjugatus a um. vel hic et hec
 bjugis et hoc ge. quasi bina iuga portas. vel bisugatus: et hoc capies scdaz
 vrori d; bjugis: vel q capit vrori q prius habuit maritu. Et d; bjugis qst
 bis iugare iuctus: q alio noie d; bigamus: a noie bis et gama mulier. **Item**
 triugis d; quasi triplici iugo iuctus. Subiugus vel subugis. i. sub iugo ser-
 uatus positus. **Limus** e immundities terre: puta lubricitas luti. vñ. **Limus**
 fer cu limus: cu res vilissima limus. Unde superbi mus: ad terram tercia redi-
 mus. Et inde d; sublimus vel sublimis adiectiuu. i. nobilis vel altus. Et d;
 sublimis p stratis: qz no sub limo ponit: s; a limo eleuatus est. **Ite** cois d;
 sublimis. **Animus** est equitoc. vñ. Est animus ro: sapientia: vita: voluntas
 Est frus: sia: spes dispositio: cura. Impetus ingeniu: pponit cofulit au-
 det. Cogitat: insufflat: pconciat atq; futura. **Animus** pponit cum magnus
 et d; magnanimus a um. vel magnanimus et hoc me. i. impertit' intrepidus
 et magnu hns animu. Etia pponit cu pusillus: et d; pusillanimus. i. timidus
 paruu hns animu. **Erasmus** eponit p pterrito et etia p mortuo. **Colus**
 est instrumentu q; femine nent. Ab hoc noie colus siue ab hoc hbo colo d;
 colume. i. fortitudo vel alacritas. In venit incolumus vel incolumis et hoc
 incolume. i. fortis vel alacer. Vel d; incolumis sm aliqs ab in qd est no vel
 sin: et colus qst sine colo. i. sine baculo vel sine sustentameto. Et ponit ibi in
 no puatine: s; augmentatine: vt incolumis. i. valde fortis no egens sustentam-
 ento. **Armus** mi. i. humerus. **Ite** armus d; brutoru: et humerus hominu
 vñ. Est armus bruti: humerus ratione fruientis. Un arm' sepe attribuit
 hominibus. Inde arma armorum: qst arma ponunt in armis. i. in humeris
 Inde inermis vel in ermis et hoc me: quasi non armatus. Un quida. Nil
 valer in bellis vir inermis: sic absq; libellis Clericus est murus licet inge-
 nio sit acutus. **Ite** est differentia inter armis ablti casus ab arma: et ab ar-
 mis. vñ. Jure vacans armis: sit homo satis improbus armis. Id est q; vac-
 cat et intendit armis debent de iure esse improbus fortis armis. i. humeris
Baculus est equiuocu. Un Joh. de gar. pastoris regune: demo: terrena
 potestas: Solatur gaudet sustinet et comedit. **Item** nota pditiones baculi
 qn ponitur p sustentamento. vñ. Sum decor in manibus: sustentato senem
 rego gressus. Sum terror canib; habeat me p duce fessus. A baculus ve-
 nit bacillus diminutiuu. i. parvus baculus. vñ. Unu scant: baculus bat'
 atq; bacillus. Ab hoc noie bacillus d; imbecillus a um. v' imbecillus et hoc
 le. quasi sine baculo et sine sustentameto viru: et est ide qd debilis v' fra-
 gilis. **Norma**. i. regula. Et inde venit enormis et hoc me: quasi extra nor-
 ma vel sine regula. s. turpis grossus et irregularis siue exler. **Neruo** d;
 vnculu vel iunctura mēbroz. Etia ponitur qnq; p quonda tormento qd
 alio nomine d; cippus. teu. cyn stock. et e instrumentu q; captiuoz pedes re-
 stringunt. Et d; cippus quasi capies pedes. vñ. Neruo torqueris in cippo:
 qn teneris. **Medi**atq; firmatnr neruis qbus ossa ligatur. **Ite** ab hoc nomi-
 ne neruis monatu cōmittit ossa ad iunct d; eneruis a um. vel pot' h et
 hec eneruis et hoc eneiue. i. debilis effeminat': quasi sine neruo no hns ali
 qua potestate in mēbris suis. **Ite** frenu patet pus Et ab hoc d; effrenus a um
 vel hic et hec effrenus et hoc effrene. i. no frenat' dissoluitur rebellis violent

Limus

Animus

Colus

Armus

Baculus

Norma

Neruo

Frenu

Glosa notabilis

- Cleo** + **tus** et indisciplinatus. **Cleo** des clere. i. gloriari vel inclinare. Inde clivus. clivus. i. colis siue descensus montis. In declivus a univ. et h. et hec declivus et hoc declivus. i. deorsum declinatus vel non aliter. Et declivus a univ. i. declinatus ad descensum. pluralis numerus. Item ista noia metallorum. s. aurum argenti plumbi stanni cupri calibis et ferru hanc plale numeru. Et istis addit solidus tria. s. electuarium et auricalem. vii. Noia signari sic dico cuiusque metalli. Argenti plumbi stanni calibis quos cupri. hic auricalem ferru gum sil auru. Es et non plura lector dic esse metalla. Ferru iquantu feat metallu caret pluri numero.
- ferru.** Sz aliqui repit ponit p re facta ex ferro: sic hz plale numeru: et etia qn capitur p pecunia. Sz qn e nome specificu metalli: tuc caret pluri numero. Sz metalla non caret pluri numero: qz e nome generale ad oia metalla. Item autor notant dicit (raro) quia aliqui repit hec noia pdicta i pluri numero fm arte: licz non fm vsu. Equor vnda Equor ptz s. **Unda** pprie dr aq fluens. Et dr ab e i dre. ponit tn generalit p oia aqua: qz ptz in multis locis sacre scripture. **Fretu** .i. mare: et dr a ferreo es ere: qz feruet in sapore pp falsedine. Al qz de nocte videt feruere et ardere. Al dr a fremo is ere: qz videt fremere i tepstari ibi vt prebit ista. **Marez** mel patet s. **Later** dr vno modo vinu lateris in visis. Alio modo dr lymphia. i. aqua lateris in visceribus terre. vii. Sicut. Equocepz later vinu et lymphia vocat. Est idcirco later vinu: qn later visus Lymphia later ideo: qm terre later in antris. **Vin** .viii. Item dr p etymologia a vis et nascor eris: qm in vite natu. Al dr a vincio is ire: qz vincit metes hominum sez cu inebriat. Et a vinu dr villu. i. pnu vinu medicu va lois. vii. Qui mbr dat villa mata passio torquet illu. Vivat in eternu qz dat mibi dulce phaleru. **Item phaleru** dr optimu vinu qd crescit i campis iuxta quedam montes qz dr phaleru. Item meru dr vinu no nuxtu sz puru dr esse dicit inde meru: qz nil fit aq sibi mirtu. **Poculu** id e qd poru vel vas ex q potat. vii. Pocula sunt potu dicit pocula vasa. **Fons** ten. cui bus: et dr a fundo is ere: qz fundit aqs et nimulus. In fontana ne p eodem A fons dr fontan a univ. i. habitas iuxta fontem vel pines ad fontem. In fonticulu. i. pnu fons. Et fontosus a univ. scntu pler. vii. De manic montes. de sero visito fontes. **Flume** et fluvius sunt synonima: et veniunt a fluo is ere: qz feat aqs fluere. vii. Unu do docto: laicu de flumie potu (Lex me sura) Item res mensurabilis dr q videt p mensura. Sz res pisa q vendit p pondus in statera vel libra. Et dr a pede is ere: qd hz psum in supino: et feat trutinare vel suspedere. Exemplum de re mensurabili: vt modo ceruissa oleu et. Exemplu de re ponderabili: vt piper zinziber thus. Item thus ptz s. **Zinziber** ten. yngber. **Croc** saffraen. **Ceruissa** ptz s. **Medo** mirt: et e potus ex aq decoctus et melle mirtu. **Oleu** et olium ten. oel. Item nectar. i. claretum: vt ptz s. (hordea frumenta). Item hordeu e qdas gen frumetu frigidu et siccu. ten. gerste. Et dr ab horreo es ere. i. timere: et pprie ille horret curu pili ex rigore rige scunt et surgunt: sic etia hordeum horret in spicis et aristis suis. In horreu ein schuer: et e locus in q ponunt hordea. Uel dr hordeum ab oxidino: qz hordea quenda ordine videt habere in spicis. In hordeace a univ. aliqd de hordeo factum. Uel dr ab eredo es ere: qz cito arefcit: et sic scribit sine h. **Frumentu** dr a fruo: qz pcpuum e ad fruidum. Uel dr a frume qd est emulsiotio: et superio: pars gule siue gutturis p qua frumur cibis et potibus. Sed rume est inferior pars. vii. Suttur est unum rume frume qd summu. In dr frume: qd capit qnqz p quolibet semine vel blado qd hz aristas quo frumur p frume. i. per guttur. Aliqd frumetu dr triticu eo q pncipium est inf blada. **Siligo** media correpta. ten. rochen silis seminum. Sz siligo media pdicta mal. g. feat siligenum par. In siligen a univ. de siligine factu. vii. Si bona sit siligo fier bonu inde siligo. **Bue**

De nominibus heteroclitis.

na teu. hauer. In auenula. i. pua auena. Et dicitur ab auco es ere: quia auide et cito crescit. ¶ Triticius teu. xpoeytz. Et dicitur a tero is ere: quia purissime teritur et tonditur. Inde triticus a uini. de tritico existens. ¶ Faba teu. en boen dicitur quasi faga: a fagis: grece quod est comedere latine: quia est bonus citus elurientium. vñ. Dulces esse fabas facit esurientes tibi crudas. ¶ Melon. i. pepo: et est melon si uictus arborum. vel herbarum in lombardia crescens multum san. suauis hinc saporis: quod uincit lombardi. Ideo origo istorum terminorum Melon et pepo est latina sicut ignota. Itē in expositione terminorum arabicorum dicitur quod melon indicis est cucumer saracen. ¶ Citrullus est quedam legumē teu. rys: et dicitur citrullus quasi citrillus. Itē citrillus est quedam ciuitas ubi abundat hoc legumē citrullus. ¶ Far cap. tur pro farina ut dicitur est. Item brito dicitur quod far potest dici quodlibet genus leguminis: cuius grana sunt maioris granis tritici: et potest sepe pro tritico. Sed hugutio uult est speciale legumē. s. spelta. ¶ Pusa vel pisus ptz infra. ¶ Lupinus est quedam herba cuius folia (dū lupus graditur super ea) sonū faciunt et lupus terret et fugat. Itē dicitur etiam lupinus a uini adiectiuū. i. silis lupi in opibus uel de lupo exiit. vñ. Mobile uel fixum nos dicitur esse lupinus. Mobile conformatur lupo: semē reliquū dat. ¶ Facies tria facit. primo facit dispositionē turbe ad bellandum ordinate: ita quod in anteriori parte turbe ponatur vñ. hō: tūc dicitur: tūc tres et. et sic illa anterior et acutior dicitur acies. Secundo dicitur anterior pars gladii siue cultelli. Tertio est subtilitas visus in oculo ad speculandū. vñ. Joh. de gar. Armis bellat acies: scindit speculari. Itē est acies belli: cultelli uisus ocelli. Itē ocellus est paruis oculi. vñ. in Aurora. Sponsa colubinis sine felle potuit ocellis. ¶ Facies et. i. uultus teu. ein angefychte. Sed differunt: quia facies importat dispositionem permanentem vñ. Est facies telluris qualis intrinsecus estis. Uultus talis eris qualis mēte quia geris. ¶ Nescio telluris. Tellus est terra frugifera que colitur et aratur. Et dicitur a tolero as are: quia tolerat. i. sustinet omnia grana. Uel dicitur a tollo is ere et tollit se in altū. ¶ Humus dicitur terra humida et aquosa non frugifera: quia sub aquis sita est. Itē terra dicitur a tero: quia teritur pedibus ut patitur ibi. Et que dant tellus. Itē ab hoc nomine humus dicitur humo as are: et ponitur pro sepulchro. i. humo tegere. Et differunt humor nomen et humor uerbum. vñ. De terret humor sed quod non me madet humor. ¶ Sein patet s. Et dicitur a ge grece quod est terra latine: et ligo as are: quasi ligas terrā. Inde gelidus teu. frostig. Uñ quādo est gelu tunc dicitur aura est gelida. ¶ Ador. i. pi. nguado farine: et uenit ab hoc serbo adueno as are quia ex eo fit hostia sub cuius specie adoratur christus. Itē ador est nomen neutri generis indeclinabile propter duas regulas grammaticales sibi inuicē repugnantēs: ergo oportet quod una cedat alteri uel ambe cassantur. prima regula est: quod nomina terminata in or neutri generis habent ortum curtam in genitiuo per illam regulam. Formatur oris rhetor marmor et. Secunda regula est quod nomina terminata in or ueniētia a uerbis terminatis in orio pducunt in orio genitiuo: ut color coloris: odor odoris: hoc nomen ador (quia est neutri generis) deberet corrumpere in orio genitiuo: et quia uenit a uerbo in orio deberet pducere orio. Sed quia non potuit simul et semel habere oris correptam et pductam: ergo mansit indeclinabile. vñ. Mansit ador geminis indeclinabile casibus. Quodlibet or neutrum sibi postulat or breuiari. Sed cum descedit a uerbo quod sit in orio. productam tenet or: sicut testator adoro. Sic orio produci sic debeat or breuiari. Sed quia non potuit indeclinabile ināssit. ¶ Aptota neutra tene. ¶ Quert. Quot sunt forme casuales: dicendum quod septem. s. monaptota: dyptota: triptota: tetraaptota: pēthaptota: et heptaaptota. Itē aptota forma est que non habet nisi unam terminatorem et unum casum. Et dicitur ab a quod est sine et protus casus: quasi sine casu: ut puer. Sed monaptota forma est que habet terminandem et potest fieri propter casus ut nequa.

Triticū

Faba

Melon.

Citrullus.

Far

lupin⁹.

Acies

Facies

Tellus

Hum⁹.

Gelu

Ardor.

Quert

De nominibus heteroclitis

est et elementorum. Item ab Ele in quatuor sciat materiam primam de elementum quatuor sunt: quae ex ele. i. ex materia prima producta sunt quattuor elementa: et ex quatuor elementis omnia alia producta. **Mentia** mentium dicitur: quia proprie munitur. Et de a munitio is ere. i. defendere: quia mentia defendunt civitatem ab hostibus. Et contra dicuntur mentia superiores partes mundi. **Manes** et penates pars est. **Tenebrae** arum. i. puatio luminis vel aer non illuminat: aptus tamen illuminari. Et inveniunt tenebrae in singulari numero secundum artem. Et de tenebrae brevis quasi tenens umbram. **Extra** extorum dicitur in intestina a verbo exto as are. i. esse et alia sine exto neque esse. Vel de ab extire: quia per extra exeunt egestiones. **Unguis** accedit milui et extra rapit. Item in sexta sexta vita bouis et suis exta. i. in sexta sexta debes vitare extra bouis et suis. i. porci. **Arma** opus teum. **Arma** et de ab armus mi. i. humerus: quia arma proprie portantur in humeris. In armis as are. i. arma induere. Et nota distinctio inter arma nomen et arma verbum impatiui modi. **Accipias arma**: sic te velociter arma. **Insidie** arum. teum. lex clare. et dicitur insidie expectationes occulte ad decipiendum: et venit a verbo insideo es ere. i. insidias ponere. Inde insidiorum aris. i. insidere. **Artus** artium dicitur membra ab arto as are: quia artantur adiuvant per nervos. Sed hoc nomen videtur in sepe in singulari numero. vide. **Sponsalia** dicitur dona a verbo spondeo es ere quod sciat promittere. **Dotalis** cum idem est quod sponsalia. **Duitie** arum. i. opes teum. ry chtum. **Dives** duitas non congregat absque labore. Non tenet absque dolore: nec deseret absque dolore. Item. **Duitis** pleni spiritus sunt mentis egeni. **Nuptie** arum teum. hochzeyt: et de a nubeo is ere. Et diffiniuntur sic. **Nuptie** sunt legitima copula duorum eiusdem nature sexu differentium specie plus generande. **Indutia** arum. i. truge. teum. geleythe. quae secundum ordinem per aliquod tempus sub specie pacis procuranda et quae non procurat par tunc dicitur inficie. Et inficie dicitur negationes pacis sine mediantia. **Wicim** inducias fore metas pacificandi. Si persistant: si non: dicitur in inficias. **Wine** arum teum. diayven: et de a verbo deponere alii minorum aris sed minus as are sciat ante se ducere gregem. **Dum** grex minatur: lupus illi dentem menat. **Wicim** qui movet minus copulabilis sibi hominibus. **Wine** gely et verum pars est. **Notandum** quod illis nominibus. i. nec peris et. non repugnat habere nomen et verbum secundum artem: quibus secundum verbum careant. Item a verbo neco as are (quod sciat occidere) venit nec necus. i. mors. **Wicim** a verbo deponere tali procor aris (quod sciat rogare) venit per peris. i. oratio. Item a verbo do das dare venit dapes. i. cibus. Inde dapsilis: et de ille qui libenter dat dapes. **Wicim** Chato. **Dapsilis** interdum dum res exposculat eorum. Item a vico is ere de vir vicis. i. alternatio. Inde vicissum. i. alternati vel successivae. In etiam vicari: et de ille qui vices alterius gerit. Item pluria sunt composita de illo nomine vir vicis: ut vicecurator vicepastor vicecomes vicecomes vicis. Item a vice de vicissitudo. i. alternatio. In vicissitudo. narius. i. vice pbens vel vice alterius generis. Item vis est nomen se. g. et declinatur sic secundum Alexandrum. **Notandum** haec vis: actio haec vim: ablatum ab hac vi. Et plurimum notum he vices gratia harum virum. **Wicim** his viribus: actio has vices: verbum o vices: ablatum ab his viribus. Item hoc nomen vis sic declinabatur tempore Alexandri: et quibus vices plura numeri non formae regulariter et secundum vocalis derivationes ab hoc nomine vis: tamen foris inaeque irregulariter ab eo et secundum scationes: quia tripliciter nomen pluralis numeri de habere singulari numeri. primo secundum vocem terminum: ut opes habet in singulari numero. opes. Secundo scatione terminum: ut vices habet vis. Tertio voce et scatione sicut: ut patres habet patres. **Wicim** dat vox placale signatio vel dat verbum. scilicet hunc. cesariensis. i. proficitur quod vices est nomen pluralis numeri declinabile per omnes casus casus singulari numero. **Wicim** dicitur quod hoc nomen vis declinat in singulari numero per omnes casus et in dative et ablativo habet vir: et in actio vim. **Wicim**. Recto hic hec vis: huius vis: vices. **Wicim**. **Wicim** quarto dat: quinto vis: de vi quae sexto. **Wicim** in plurali quarto: scilicet

Mentia.

Tenebrae

Extra

Arma

Insidie

Artus

Sponsalia

Duitie

Nuptie

Indutia

Wine.

Notandum

Wicim

Glosa notabilis.

Plus.

cetera tollo. Itē quidā dicit q̄ Alexander nō vult in textu q̄ vis solum de clinet in tribus casibus; s; vult q̄ sub tribus terminatōib; p̄ oēs casus de clinet; et hoc cōiter tenet; cū text; nō videt sic sonare p̄pter regulā imēdia te pcedentē. ¶ Itē pl̄ in fri numero est ḡ neutri; et h; pluris in ḡto. S; in plurali nūero ē ḡ ois. et declinat p̄ oēs casus. Exem̄ in fri; vt n̄to hoc plus ḡto hui; pluris; actō hoc pl̄; vtō o plus. Et pl̄ n̄to hui; et he plures et hec plura; ḡto hōy et hāy et hōy plurib; vtō his pluribus; actō hos et has plures et hec plura et c. Dicit tñ hui; et Petrus helye; q̄ plus in n̄to actō et vtō fris numeri ē ḡ neutri. Sed in oibus alijs casibus tā in singulari q̄ in plurali numero est ḡnis omnis; et hoc est in vsu nostro cōiter vsit atū. vñ. Cuz per tres casus neutri genus obtineat plus. Casibus in reliquis obtinet ome genus. Et dicitur in ablatino singulari plure vel pluri

De q̄ritū q̄ distribuūt; referūt negatqz
^{sup. noia q̄stia sūt distributina s; relatiua s; negatiua sūt}
Infinita quoqz casu caruere vocante
^{sup. nomina caruerunt vtō}

Dicit q̄ noia q̄stia sūt distributina relatiua negatiua et infinita carent vtō. De q̄stiuus vt quis vter. De distributiuus; vt alius alter. De relatiuis vt qui que quot. De negatiuis; vt nullus neuter. De distributiuus est sup. ppriā des collectm̄ est hoc nomen

Distribuit si vni tribuas; et colligit omnis
 collectiuū est locatum i. nō distributiue

Colligit improprie positū non distribuendo.

Dicit q̄ hoc nomē ois aliqñ ē distributiuū; et aliqñ collectiuū; et ē distributiuū; si p̄pe p̄oat. s. distribuēdo fininū seq̄ntē; vt oēs apli fuerit martyria et; qz ille fininū apli distribuūt p̄ singul aplis; qz bñ seq̄t; s; petr; fuit martyrizat; et c. Et ē collectiuū qñ ponit iproprie. s. nō distribuēdo terminū seq̄ntem; vt oēs apli fuerit duodeci; qz ibi nō distribuūt illū terminū apli; s; colligit; qz nō sequit; oēs apli dei fuerit duodeci; s; petr; fuit duodecim et c.

Quattuor exceptis pronomina nulla vocabis
^{sup. pnoibus dēptis i. in vsō pones}
^{ista pnoia habuerunt.}

Tu meus et noster nostras habuere vocantes

Dicit q̄ nulla pnoia hnt vtñ. except; q̄tuor. s. tu me; n̄ et nostras. in plurali numero hoc nomen p̄dit

Tres in plurali casus os oris amittit

Es far ius thus rus illi sotiare solemus
^{illa nomina sup. os oris}

Dicit q̄ ista nomina in tertu posita carent tribus casibus in plurali numero; scilicet genitiuo datiuo et ablatino.

Terra fit ops; auarns opes; et opem petit eger
^{sup. in n̄to fri. i. cupidus. i. diuitias auxiliū infirmus}

Dicit q̄ ops in n̄to singulari est idē quod terra; et in actō singulari ē idē quod auxiliū; sed opes in plurali numero sign; fic at diuitias.

De nominibus heteroclitis

^{in gto} Lens lendis ^{in gto} capiti: ^{cognit} lens lentis ^{cognit} conuenit ^{cognit} cori

Dicit qd hoc nomen lens qn hz ledis in gto uenit capiti. i. fcat fetu sextu pedē. sed qn lentis in gto uenit ori. i. fcat quoddā genus leguminis.

^{ē cōe gen^o} hoc nomē fe. ge. ^{illa duo nomina .i. ē cōis gnis.}

Hic dat + hec hospes: hec hospita sospita sospes

Dicit qd ista duo nomina hospes est sospes sunt generis cōmūnis sed hō spita et sospita sunt generis feminini

hoc nomē ^{.i. vltima} vespe vespa vesperū

Desper re ra rum: pars est extrema diei

^{.i. extrema ps} ^{.i. suum finē} ^{duratio}

Noctis vel mundi: vesperqz suum tenet etas

^{.i. quālibet durationem} ^{inuenio hoc nomē. i. significare}

Qnālibet etatē mundi lego vesper habere.

hoc nomen ^{.i. ferotina vespi} ^{scat}

Desperus est stella: ri solos dat tibi psalmos

^{.i. vespertinū} ^{.i. vesper vesperarum}

Officium tibi re ra rum totaliter implet

^{.i. vespi vesperoz} ^{scat cātū. i. vespe vesparū. i. fcat pulsationē cāpanarum}

Ri ro rum cantant: re ra rum timpana pulsant

Dicit qd hoc nomē vespi ē idē qd vespe idē declinabile: r vespa vespe r vespe rū vespi: r ē extrema ps diei nocti vel mūdi: r fcat finē cuiuslibz etatē mū di: r hoc nomen vespas ē qdā stella q alio noie b̄ hesper^o. r vespi vesporū fcat psalmos q cantant in vespis. Sz vespe vesparū fcat totū officiū vespi eūm. Et addit autor vltorius qd vesper vesperozum fcat cantum in vesperio: sed vespere vespetarū fcat pulsationem tympanoz r cāpanarum

^{sup. mus} ^{sup. argillosa} ^{qdā herba}

Glis aial: glis terra tenax: glis lapa vocatur

^{sup. qn fcat animal} ^{in gto} ^{sup. terra}

Ris primū: glissis tenet altera: tertia glitis

Dicit qd hoc nomen glis gliris significat animal: glis glissis significat terram tenacem: et glis glitis lappam.

hoc nomen ^{in gto} ^{rapitur bestia} ^{.i. rete}

Cassis idis galea capitur fera casse retenta.

Dicit qd cassis qn hz cassidis in gto est idem qd galea. Sz qn hz cassis in gto: tunc est idem quod rete siue laqueus quo capiuntur fere.

^{in masculi. ge.} ^{in neutro ge.} ^{in femino} ^{in neu. gne}

Tignus vel tignum declines: pisaqz pisum.

Dicit qd possimus dicere hic tignus vel hoc tignū: hec pisa vel hoc pisus

^{in masculi. ge.} ^{in neu. ge.} ^{in masculi. ge.} ^{in neutro gne}

Lornus vel cornu dices: tonitrus tonitruue

Glosa notabilis

¶ Dicit q̄ possumus dicere cornus corni: vel hoc cornu indeclinabile: Et h̄ tonitruus us ui: vel hoc tonitruu indeclinabile.

¶ Est glomus atz glomi vult hoc glomerus sibi iū
mas. ḡ in grō neu. ḡ in grō adiūgi

¶ Dicit q̄ possumus dicere h̄ glomus glomi: vel hoc glomus glomeris
illa duo noia mas. ḡ sup. genus aff. mulari (gi)

¶ Ambo duoqz mari neutru faciunt simulari

similis .i. ntō .i. vtūs seruat sup. casus

¶ Pat primo quintus. orūqz tenet genitiuus

pro duorum neutro ḡni talis figura

¶ Sepe dunn dabimus neutro si syncopa fiat

.i. dtō abltūs adiungamus

¶ Cū tertio sextus facit obus. et os sociamus

.i. actō sup. genus .i. facies sicut .i. nr̄m

¶ Quarto. s: neutru formabis in o quasi primū

omnino .i. fem̄ gen⁹ declinat̄ sim modum .i. illi⁹ nois p̄tis nr̄eri

¶ Proxius femineū datur ad morē dominarum

¶ Dicit q̄ hec duo noia. s. s̄bo ⁊ duo faciūt neutz siliari mas. ḡ. i. ntō: ⁊ q̄m
.i. vtūs est s̄tis ntō: ⁊ ḡtis hz orū vt ambozū duoz: s̄n sepe dicim⁹ i neu.
 ge. duū. p̄ duozū per syncopā: ⁊ dtūs ⁊ abltūs faciūt obus: vt ambozū duo
 bus: t̄ā in mas. ge. s̄p̄ i neu. Actūs hz os in mas. ḡ. vt ambozū duos: ⁊ i neu.
 ge. hz o vt ambo duo. Et i se. ge. declinat̄ oino sicut hoc nomē p̄tis numeri
 p̄me declinatōis dñe dñaz. Itē oia p̄noia carent vtō p̄ter q̄rtuor q̄ sunt tu
 me⁹ nr̄ ⁊ nr̄as. Et rō ē: q̄ nullū p̄nomē h̄cat rē ad quā s̄mo dirigitur p̄ter
 q̄rtuor. Itē hec noia es far os ouis patēt s̄. ¶ Jus est equocū ad tria. vt⁹.
 Jus aq̄: ius rectū: ius dī esse p̄tās. P̄tio capit p̄ aq̄ mixta pinguedie vt spē
 b⁹ vt aceto sicut ē brodiū bulitū et h̄mōi. vt⁹. Ut facias offas de iure meo
 tibi do fas. Sc̄do capit p̄ recto: ⁊ sic ē d̄ntia inf̄ ius ⁊ fas. Jus lex hūana:
 fas lex diuina vocat̄: sicut trāsire p̄ agrū alienū ius ē: fas aut̄ nō ē. Tertio
 ius h̄cat p̄tātē quā hz iudex: ¶ Thus dī arbor: q̄dā vt ḡmū siue fruct⁹ ars
 bor⁹ q̄ cremat i sacrificijs sicut antiq̄r⁹ cremabat̄ bestie. vt̄ Chato. Thure
 deū placā: vitulū sine crescat arat ro. Itē arbor⁹ ē hec th̄ns: s̄z ḡmū dī hoc
 th⁹. ¶ Rus ē tra cāpestri ⁊ iculta. It̄ rural. i. ad rus ptinēs. Itē rusticū
 .i. puū rus. Et rustic⁹ dī ille q̄ morat̄ i rure. vt̄ q̄ colit rus. vt⁹. Rustic⁹ a ru
 re: q̄m rus ē sibi cure. Uillic⁹ villa: q̄ res disposit̄ illa. ¶ Ops. i. terra vel
 dea terre: q̄ alio noie dī ceres. S̄z opis opi nomen defectiuiū carens ntō et
 vtō s̄n singulari significat̄ auxiliū. Sed opes ē nomē defectiuiū carens singulari
 lari numero. vt⁹. Querit panp opē q̄rit auarus opes. Item ops antiq̄m
 erat omnis generis. i. diues siue opulentus. It̄ inops. i. pauper. Item hec
 vocabula sospes et hospes patēt supra. Inde sospita. te in singulari nume
 ro se. ḡ. ⁊ in p̄lī numero est generis neu. et solū declinabile in ntō actō vt
 p̄alibus. s. sospita. Itē dī de hoc noie hospita hospite. ¶ Macrocosmus id
 est maior mūdus. Et dī a macron vel macros. i. longū et cosmos mūd⁹ q̄m
 maior mūdus. Unde Sicif. Sed signa mūdum maiorem per macrocosmū
 Itē macrocosmus septē habet etates. p̄ma incepit ab Adam et durauit
 vsq̄ ad Noe. Secūda incepit a noe ⁊ durauit vsq̄ ad Abraam. Terna ab

Nota.

Jus.

Thus

Rus

Ops

Nota.
Macro-
cosmus

De nominibus heteroclitis.

Abraham vsq; ad dauid regē. Quarta a dauid rege vsq; ad trāsmigratio-
nē babilōis: qñ scz regressi sunt hebrei ex captiuitate. Quinta a trāsmigra-
tione vsq; ad natiuitatē xpi. Sexta incepta a natiuitate xpi: et durabit vsq;
ad diē iudicij. Septima incipiet a requie scōꝝ p̄ iudiciū: durabit in eternum
cum fulgore nulla vespa finire pōt. vii. Incipiens ab adā q̄ formauit deus
etas. Ad noe trāsmigrat p̄ma: sequēs ab abrahāq;. Ad dauid rege: q̄ta sed
inde. Ad trāsmigrantes in babilōnē sunt. Quita parat cursum xpi veniēs
ad ortū. Ad finē mūdi currere sexta parat. Claudī i requie scōꝝ septima
cum. Claudē fulgore vespa nulla pōt. Sicut septē dicūt esse in microcosmo. i.
in hōie q̄ dicitur minor mūdus. Et dicitur a micron qd̄ ē breue v̄l minor: cosmos mū-
dus: qñ minor mūdus. Prima etas hōis dicitur infantia: et durat vsq; ad septimū
mū annū. Secūda durat a septimō āno vsq; ad decimū q̄rtū annū: dicitur pueri-
tas. Tertia durat a. xiiij. āno vsq; ad. xxvij. dicitur adolescentia. Quarta du-
rat a. xxvij. āno vsq; xl. annū: dicitur iuuetus. Quita durat a. xl. āno. vsq; ad
lx. annū: dicitur virilitas. Sexta durat a. lx. āno vsq; ad. lxxvij. annum: dicitur
senectas v̄l senectus. Septima durat vsq; ad c. annū: scz sepe finit eia: dicitur
decrepitas. Infans in puer: adolescens p̄ iuuenis. Dicitur inde senex: postea
decrepitas. **I**nfans dicitur qñ nō fans: qz puer a septimū annū nō p̄fecte
et distincte loquitur. Puer enim dicitur qñ purus aer v̄l a purus grece qd̄ ē hberare
latine: qz pueri sine hberib; nō p̄t p̄ficere in sciētis et morib;. Adolescēs
dicitur ab adolere. i. crescere. v̄l dicitur ab adulos grece qd̄ est seruire latie: qz etas
adoleſcentie apta ē ad seruiendū. **I**uuenis dicitur a verbo iuuas are: qz iu-
uenis pōt multū dare opē et auxiliū. Vel a verbo impersonali iuuat. i. delectat
qz lasciuia et petulās iuuetus delectationē h̄z maxie in ludis et s̄tib; vani-
tatib;. **U**ir dicitur a viro es ere: qz hoies ad virilitatem deueniēs debent
virere virtutib;. **S**enex dicitur a verbo seneo es ere. i. senescere. Vel dicitur
a nūero senario: qz sexies decē sunt sexagita: et in sexagesimo anno incipit
etas senectutis: et sic hō sexagenari; dicitur senex. **D**ecrepi; .i. valde senex: et
dicitur qñ deorsum a crepore. Crepor enim idē ē qd̄ sonus: qz decrepi; deficit in
sonitu scz or; qz imperfectā vocē facit in platiōe verbor; prop̄ earentiū den-
tiū. Enā decrepi; deficit i reuelatiōe et erectiōe sui corpis: qz declinat et
recurrat se ad terrā et iterū decreſcit. vii. Infans puus erit: qz posse loqui
sibi desit. Est puer a puro: qz purus dicitur aer. Vel puer a purus pot; qd̄ h̄be-
re signat. Est adoleſcens: nomē trahit hinc adoleſcens. Ac iuxta gre-
cos adoleſcens ē adulos qd̄ seruire notat: qz sic sua postulat etas. A ius
nō fit iuuenis: qz possit opē dare multis. Vel inuāt eiusdem sit p̄ delectat
origo. Nā iudis ppue gaudet lasciuia iuuetus. Dicitur a viro vir: nā virtus
te virere. Debet ad etatē cū venerit ipse virilē. Dicitur a seneo vel ser motu
senectus. Scz ser dicas potius qz sexta sit etas. Vel qz p̄fecta sicut senarius
erit. **D**ecrepi;: qz decreſcit: caret atq; crepore. Item puer capis qñs p̄
infantē: et aliqñ p̄ iuuenē. vt. s̄. dictū ē. **I**tem nota qz vespe nomē indecli-
nabile fcat horā nonā. i. horā meridiei: qñ scz incipit declinare. Scz vespa
fcat ortū solis: et vesperum fcat occasum solis. vii. **V**espere sit nona: si re-
mutaueris in ra Solis ortū: si ra mutaueris in rā Illi occasus vesper sit
quelibet hora. **I**bi cludit qz vesp̄ pōt poni p̄ alibet hora diei. Item hoc no-
mē vespernis est heteroclitū fcatōe tm̄: qz in singulari nūero fcat stellam
vesp̄t nā: scz in pl̄i nūero fcat psalmos q̄ cantā in vespis. **I**tem repitur etiā
vesperi ortū nomē pl̄is nūeri: et fcat totum qd̄ legit sine cantatur in officio
vesp̄tino: sicut hoc nomē vesperarū. Et addit alexāder qz hoc nomē vespe-
rarū p̄ter hoc fcat officij vesperini: etiā fcat pulsatiōes tympanorum. i.
cāpanarū. Et sic patet qz possum; indr̄ter dicere vesperē cantā. v̄l vesp̄
cantā. Vel hoc est factū post vesperas vel post vesperos. **I**tem vesperum

Infans
Puer

Iuuenis.

Vir.
Senex

Decrepi-
tus.

Nota.

Glosa notabilis

fecat occasum solis: vt ptz s̄. Itē vespertus vesperti v̄l hesperus ri. s̄i stella
 quedā: vt dictū est q̄ cōi noie vocat venus: apparens post occasum solis de
 mane ante ortū sol: de sero vocat hesper⁹: de mane vero lucifer. vñ Grecis.
 hesperus in nocte vocitat: mane vocet lucifer: ac semper venus ē de nocte
 dicqz. Alij dicūt q̄ cū mercuri⁹ et ven⁹ sint satellites solis ⁊ confimiles in
 splendore: ideo vidēt esse eadē stella de mane ⁊ sero sunt tñ diuerse: ⁊ vna
 apparet de sero: ⁊ altera de mane: ⁊ apparet de sero vocat hesper⁹ ⁊c. vt
 statim dictū ē. Itē dicitur inter ista noia vesp̄ vespere sepe cōfundit: ⁊ vñ
 capit sepe. p̄ reliquo. ¶ Glis p̄mū significat murē qui p̄ totam hyemē dor-
 mit: et circa estatē eugilat. teu. ein ratte. Secōdo fecat terrā argillosam et
 tenacē teu. leyne. Tertio fecat lappam teu. ein clette. vñ. Glis gial. glis
 terra tenax: glis lappa vocat. Ris p̄mū: glis altera: tertia glitis. Item
 Ris gial sis terra tenax: tis lappa vocat. Sic gen⁹ ⁊ nomē cognoscit ⁊ ge-
 nitivus. ¶ Cassis idis fe. g. est galea: ⁊ scipue militū ⁊ cōtū actio ferro
 Itē galea fit de corio: ⁊ ē pprie peditū. Sed cassis sis. mas. g. fecat rete q̄
 capiunt fere siluestres ⁊ animalia indomita. vñ. Fallit aus cassis: munnt
 caput enea cassis. Si cassis cassis dicas signat tibi rete. Sed galeā signo
 dū cassis cassis aio. Itē q̄ cassis sis ē mas. g. patet in Ouidio. vñ. Decū
 dit in cassis p̄da petita meos. vñ Joh. de gar. hec cassis galeas: hic cassis
 retia signat. Itē cassis idis recipitur habere cassidē v̄l cassida in actō singu-
 lari. Et unde dicitur cassida casside: ⁊ est idē qd cassis. ¶ Tignus v̄l tignū fecat
 ligna q̄ a laquearib⁹ ⁊ a parietib⁹ sursum tendūt: q̄ regulas ⁊ totū tectum
 portāt. vñ Buto ponit hūc s̄sum. Tectū tigna gerūt q̄ cōtignatio signat.
 Uel vt dicit. hug. Tignus vel tignū fecat laquearia quib⁹ illaqueat tra-
 bes circa summitatē parietū. Uel fecant ligna que laquearibus illaqueant
 retia: ⁊ sic dicitur. Tūc bonus ē ignis dum pendēt stiria tignis. ¶ Pifa vel pifum
 est quoddam genus leguminis. Item dicit. huguitio et inuenitur etiā in
 breuiliquo q̄ nō debemus dicere pifum: nec pifa in plurali numero neu. ge
 et ponitur ubi versus s̄m istud dictum. femineū pifa dat declinatio pri
 ma. De cuius numero p̄mittit huguitio neutrū. Non dicas pifum: nec dic
 pluralia pifa. Sed videtur rarium dicendum cū Alexandro. Etiam habemus
 per unenalem q̄ pifa recentia solunt ventrem: ibi pifa in plurali
 numero est neu. ge. et pro eodem ponitur pifa esse feminini g. vñ. Pifa re
 cens soluit: vetus inflat: et illa soluit. Et pife pifarū dicitur etiam ciuitas
 quedam in tuscia: et sic ab eo venit pifanus a um. i. aliqua vel aliqua de
 illa ciuitate. sicut hug. dicitur pifanus. Etiam inuenitur pifa pife pro qua
 dam ciuitate in grecia. ¶ Cornus corni: vel corni patet in quarta decli-
 natione. ¶ Comtruus us ui: vel tonitruū ē sonus factus in nubib⁹ ex ruptu-
 ra nubis per ignem extinctum in ea. Et dicitur a tonnis toni. i. son⁹: ⁊ p̄bo
 terreo es ere: q̄ ille sonus terret homines. Item inuenitur tonitruū toni-
 trui in neutro genere vt in. Job. Quis poterit tonitruū magnitudinis ei-
 us intueri. Et dicit Albertus magnus q̄ magis pprie dicit tonitruū toni-
 trui: q̄ in prolatione illius syllabe um videtur fieri sonus tonitruū in ore
 proferentis: ⁊ sic ē ibi maior quententia vocis significanti ⁊ rei significate
 ¶ Glomus mi: v̄l Glom⁹ eris ē quolutio florum ⁊ ē sperice figure: s̄z globus
 ē aliarū rerū: vt ex ligno v̄l lapide: ⁊ etiā sperice figure sicut mund⁹. vñ.
 Est glob⁹ ex ligno factus: glomus ē q̄z filo. hoc nomē glob⁹ alijs poteris
 dare reb⁹. Itē hec noia Ambo ⁊ duo patēt ⁊ quentit aliquid in fecatioe
 sed differūt multū in mō significandi: q̄ ly duo fecat p̄ modū collectiōis: s̄z
 ambo fecat p̄ modū distributiōis: vt ptz in hoc metro Ambo qd hi nequeūt
 sepe duo faciunt. Et quia ambo est distributivum: ergo caret v̄s. vñ. In
 forma simili declines ambo duoz. Plurali numero: nescit tñ ambo vocari

Glis

Cassis

Tignus.

Pifa

Comtru⁹

Glomus